

فارسی

گفتار سوم: شیوه املای فارسی

نکات مشترک ذکر شده در شیوه نامه های مختلف

- حد و استقلال دستوری هر کلمه باید حفظ شود و هر کلمه جدا از کلمه دیگر نوشته شود.
- «چه» در کلمه هایی نظیر «چرا» به معنای «برای چه» متصل نوشته می شود.
- کلمه «است» باید جدا نوشته شود.
- حرف اضافه «به» باید جدا از اسم و ضمیر نوشته شود.
- «تر» و «ترین» به جز در سه کلمه کهنتر، بهرتر و مهربانتر باید جدا نوشته شوند.
- حرف «ب» در کلمات عربی متداول در فارسی حرف جر است و باید به کلمه بعدی متصل شود.
- اگر از ترکیب حرف «ب» با یک کلمه، یک صفت ساخته شود، به آن کلمه می چسبد.

نکات مشترک ذکر شده در شیوه نامه های مختلف

- اجزای پیشین فعل مانند «ب»، «ن» و «م» پیوسته نوشته می شوند.
- هر گاه «ب»، «ن» و «م» در ابتدای فعلی قرار گیرد که با «آ» شروع می شود، «آ» حذف شده و به جای آن «یا» قرار می گیرد.
- «می» و «همی» جدا از فعل نوشته می شوند.
- حرف اضافه «بی» به معنای «بدون» جدا و با فاصله از کلمه بعد نوشته می شود.
- «ها» که علامت جمع فارسی است، باید جدا نوشته شود. دو کلمه «آنها» و «اینها» از این قاعده مستثنی هستند.
- کلمه هایی که به مصوت های بلند «آ» و «او» ختم می شوند، زمانی که باید به کلمه بعدی اضافه شوند، بین آنها «ی» اضافه می شود.
- هنگام اتصال این نوع کلمه ها به «ان» نیز، بین آنها «ی» قرار می گیرد.
- کلماتی که به مصوت بلند «ای» ختم می شوند، در زمانی که باید به یک «ی» دیگر بچسبند - نظیر «ی» وحدت، به صورت «ای» نوشته می شوند.
- اسامی خاص را بهتر است به گونه ای که خوانده می شوند، بنویسیم.

نکات مشترک ذکر شده در شیوه نامه های مختلف

- ✦ در نوشتن کلماتی نظیر «طاووس» که دارای دو «و» یکی صامت و دیگری مصوت هستند، بهتر است از هر دو «و» استفاده کنیم.
- ✦ «الف» مقصوره به صورت «ا» نوشته شود. همانند «تقوا»
- ✦ اگر پس از کلماتی که به «ا» یا «و» ختم می شوند، فعل «است» بیاید «ا» حذف می شود. نظیر «تواناست» یا «نیکوست»
- ✦ چنانچه «ب»، «ن» و «م» در ابتدای کلمه هایی که با «آ» و «ا» شروع می شوند، قرار گیرند، «ا» حذف شده و به جای آن «ی» قرار می گیرد. مانند «بیفتاد» یا «بینداخت»
- ✦ اگر همین حروف در ابتدای کلمه هایی که با «ای» شروع می شوند قرار گیرند، «ای» ابتدای کلمه در جای خود باقی می ماند. مثل «بایستاد»

کلیه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزش عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

نکات مشترک ذکر شده در شیوه نامه های مختلف

- استفاده از تنوین در کلمه های فارسی غلط است و باید در هنگام نیاز از کلمه های هم معنی استفاده کرد.
- علامت «ء» ساکن انتهای کلمه های عربی، در فارسی حذف می شود. اگر این کلمه ها به کلمه های دیگری اضافه شوند، به انتهای آنها یک «ی» اضافه خواهد شد.
- پسوند «گزار» در کلمه هایی چون «نماز گزار» به معنای «به جای آوردن» است و باید با «ز» نوشته شود.

کلیه حقوق این اثر متعلق به مؤسسه آموزش عالی غیر انتفاعی مجازی نور طوبی می باشد.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.